

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۰ جولای ۲۰۱۸

حراج وجدان و شرف در بازار مکاره افغانستان

نوشنیه- ۱۸ سرطان ۱۳۹۷ - کابل: نه تنها در تمام کشور های جهان من جمله افغانستان، رشوئدهی و رشوئستانی جرم شمرده می شود، بلکه در مناسبات اجتماعی حتا در سطح خانواده ها به خصوص تربیت کودکان نیز، سیستم پرورش کودک بر اساس رشوئدهی، نادرست و زیانبار تشخیص داده شده، تمام دانشمندان رشته پرورش کودکان بدون استثناء، با کشیدن یک خط درشت بین امتیاز قابل شدن به کار درست و برخورد های تشویقی با کودکان و دادن رشوت در ازای کاری از جانب آنان هر چند هم کوچک باشد، بشدت مخالفت نموده آن را در رشد شخصیت کودک زیانبار می دانند.

خلاف تصور همگان که فکر می کنند مسأله رشوئدهی یک جاده یک طرفه بوده از جانب زیر دستان برای بالا دستان و از طرف مردم عادی برای حکام و مأموران دولتی رشوت داده می شود، تاریخ تمام جوامع نشان داده است که رشوئدهی می تواند به مثابه جاده دو طرفه مورد استفاده قرار گرفته، در کنار آن که پائینی ها جهت اجرای کارشان به بالائی ها مقداری پول، زمین و یا چیزی دیگری را به مثابه رشوت تقدیم می دارند، در نظامهای فاسد و ضد مردمی و در مناسبات غیر عادلانه، بالائی ها هم جهت استفاده بیشتر از زیر دستان به خصوص در مواردی که در تقابل با توده های میلیونی همان جامعه و کشور باشد، به انحاء مختلف به دادن رشوت و افساد تربیت افراد بدان وسیله دست می یازند.

یکی از آن موارد رشوئدهی حکام جبار و جنایتکار برای مستی از افراد مانند خودش در جامعه است که با شریک ساختن آنها در منافع خودشان هر چند "غدودی از یک گاو باشد"، ضمن آن که دهن آنها را علیه خودشان و جلوگیری از اعتراض احتمالی می بندند، آنها را تا مغز استخوان فاسد ساخته جهت تحقق اهداف ضد ملی و ضد انسانی شان مورد بهره برداری قرار می دهند.

در تاریخ معاصر افغانستان شاید بتوان برجسته ترین نمونه آن را در حرکت "داوود خان" بعد از کودتای ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ مشخص نمود. تا جایی که از مطالعه اوراق تاریخ بر می آید و بزرگانی که تا هنوز در قید حیات هستند، قصه می کنند، "داوود خان" به محض نشستن بر مسند قدرت، به جای مراجعه به مردم و تلاش جهت بهبود زندگانی آنان، در نخستین گام به افراد اردوی افغانستان بدون استثناء یک رشوت همگانی از سوم بریدمن اعلام داشتن خردصاحبان گرفته، تا ترفیع و قدم و افزودی معاشات برای تمام صاحب منصبان اردو، سنگ تهادب ارتشاء در اردو را گذاشت.

این روند منفی در زمان حاکمیت خلق و پرچم و بعد ها مجاهد اوج های جدیدی گرفته، رتبه و مقام به مثابه رشوت از جانب حکام آن زمان به شاخی باد گردید که نتیجه اش پرورش و تربیت یک اردوی رشوت خور و از بین بردن زشتی و قباخت رشوت خوری بود.

وقتی امپریالیسم امریکا بر افغانستان لشکر کشید و این کشور را به مستعمره مقهورش مبدل ساخت، با وجود سردادن شعار های غلیظ علیه "رشوت" به مثابه یک پدیده در عمل همه شاهدیم که رشوت در سطح یک سیستم تکامل نمود، سیستمی که استعمار خود به پرورش آن کوشیده، بدان وسیله قشر جدیدی را به میان آورد که نه وجدان دارند، نه شرف دارند، نه ناموس خود و کس دیگری را می شناسند، برای آنها رضای اشغالگران بالاتر از رضای خدا و خلق بوده، برای آن که اربابان شان به اهداف استعماری شان برسند، حاضر اند خدا را اگر جسمی بیابد در هر چهار راهی به چهارمیخ بکشند.

وقتی امروز می خوانیم که "غنی احمدزی" برای ۲۳ تن از احباب خود در اردوی دولت دست نشانده به علاوه رتبه و ترفیع، سه ماه معاش نیز کمک نمود، باید پذیرفت که این همان روندیست که به وسیله "داوود خان" آغاز یافته و تا زمانی که حاکمیت دست نشانده در افغانستان وجود داشته باشد، حکام همیشه با خریدن وجدان تنی چند، تلاش می ورزند به عمر ننگین خود و حاکمیت شان بیفزایند.

حاتم بخشی جدید "غنی احمدزی" به اردوی دولت دست نشانده، رساتر از هر چیزی فریاد می زند که "غنی احمدزی" و باندش تصمیم دارند در یک نقطه ای از نقاط افغانستان، باز هم تیغ کین علیه خلق ما بکشند به همین علت سر کیسه را باز کرده حاتم بخشی می کنند. پول می دهند و وجدان می خرند تا خون خلق ما را بریزانند.

دیده شود چه می شود!!!